

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Schreckné dr. Juhász Judit jogtanácsos által képviselt **felperes neve** (felperes címe) perújított felperesnek - a dr. Barabás Gábor ügyvéd (7100 Szekszárd, Bezerédj utca 21.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) perújító alperes ellen 7.121.242 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2008. április 1. napján kelt 10.P.20.690/2007/16. számú ítélete ellen az alperes által 17. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 (egyszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Tolna Megyei Bíróság 2006. szeptember 26-án fizetési meghagyást bocsátott ki a felperes jogosult kérelmére alperes kötelezett ellen 7.121.242 forint és annak 2006. augusztus 11-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmei kamatai, 178.030 forint perköltség és 213.637 forint illeték megfizetése iránt, jogszabályon alapuló megtérítési igény címén, a 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 15.§-ának (7) bekezdése alapján. A fizetési meghagyás ténybeli alapján az volt, hogy a felperes a gépjármű üzemben tartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 14. és 15.§-a alapján S.G. károsult részére biztosítási

kötelezettség ellenére szerződéssel nem rendelkező üzembentartó gépjárműve által okozott kárként, mint a Kártalanítási Számla kezelője 7.011.242 forint kártérítést fizetett ki. A kártérítés alapjául szolgáló káresemény egyben bűncselekmény törvényi tényállását is megvalósította, amely miatt a Sz-i Városi Bíróság a jelen perben nem álló közlekedési balesetet okozó gépjárművezetőt, I.F-et bűnösnek mondta ki 1 rb. maradandó fogyatékossgot eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétségében és vele szemben büntetést szabott ki.

A fizetési meghagyás 2006. október 27. napján jogerőre emelkedett, a kézbesítési vélelem beálltáról az elsőfokú bíróság 2007. június 1. napján sima postai küldeményben értesítette a kötelezettet - jelen per alperesét -, aki 2007. szeptember 4. napján a fizetési meghagyással szemben perújítási kérelmet terjesztett elő, bejelentve, hogy a fizetési meghagyásban feltüntetett cím a szülei lakóhelye, akikről 2004. áprilisától külön él, a fizetési meghagyás kézbesítésének idején szülei a hivatalos irat értesítéséről nem tájékoztatták, így 2007. június elején szerzett tudomást a felperes követeléséről, valamint arról, hogy a Sz-i Városi Bíróság I. F-fel szemben büntető ítéletet hozott. A perújítási kérelemben az alperes azt az új tényt adta elő, hogy a gépjármű tulajdonjogát 2004. júliusában átruházta a balesetet okozó gépjárművezetőre, e tény új bizonyítékként pedig a Tolna Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Bf.27/2006/17. számú büntető ítéletének indoklására utalt.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a perújítási kérelmet megengedhetőnek találva a Tolna Megyei Bíróság Pk.20.654/2006. számú fizetési meghagyását hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a perújított felperest, hogy fizessen meg a perújító alperesnek 200.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a fizetési meghagyásos eljárásban nem került elbírálásra az az alperes által hivatkozott tény, hogy a károkozás időpontjában nem ő volt a gépjármű tulajdonosa, illetve bejegyzett üzembentartója, ezért a felperes által megjelölt jogszabály alapján megtérítési igény vele szemben nem érvényesíthető. A rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a perbeli személygépkocsi tulajdonjogának átruházására vonatkozó megállapodás 2004. júliusában a perújító alperes és I.F. között létrejött, az ingó dolog birtokba adása megtörtént, a tulajdonjog átruházása szempontjából pedig közömbös, hogy a halasztott fizetésben való megállapodást követően utóbb a vételár kiegyenlítésre került-e vagy sem.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és az alperes kereset szerinti marasztalása iránt a perújító felperes terjesztett elő fellebbezést. Álláspontja szerint a perújítási kérelem nem lett volna megengedhető, mert az alperes nem hivatkozott olyan tényre vagy bizonyítékra, amelyet a korábbi eljárás során saját hibáján kívül ne érvényesíthetett volna.

Az elsőfokú ítélet érdemét tekintve arra hivatkozott, hogy az alperes nem bizonyította hitelt érdemlően, hogy a káresemény időpontjában nem ő volt a perbeli gépjármű üzembentartója. A 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 1.§ b) pontjára utalva ismételten mellékelte az elsőfokú eljárás során is becsatolt, a Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal honlapjáról kinyomtatott

kivonatot, annak bizonyítására, hogy a baleset időpontjában a balesetet okozó gépjármű bejegyzett üzemben tartója (tulajdonosi minőségben) az alperes volt. Másodlagosan - az elsőfokú ítélet helybenhagyása esetére - kérte az alperes perköltségben való marasztalásának mellőzését arra hivatkozva, hogy az alperes nyilatkozata és a hatósági nyilvántartás adatai alapján indította a jelen peres eljárást az alperessel szemben, az eljárás megindítása előtt több ízben eredménytelenül szólította fel az alperest, aki így a perre okot adott, ezért a felperes perköltségben való marasztalása méltánytalan lenne.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes perköltségben marasztalására irányult. A perújítás megengedhetősége körében előadta, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása iránti eljárásban tulajdonjogának hiányára és ennek bizonyítékaira azért nem hivatkozhatott, mert magáról az eljárásról sem tudott, arról csak 2007. júniusában szerzett tudomást. Előadta, hogy az elsőfokú eljárás során maga sem cáfolta azt a tényt, hogy a gépjármű nyilvántartás rendszerében a gépkocsi üzemben tartójaként feltüntetésre került, hivatkozott azonban arra, hogy üzemben tartói jogállásának bejegyzésére már csak a balesetet követően a nyomozati szakaszban került sor. Ez a deklaratív jellegű hatósági bejegyzés azonban nem változtat azon a minőségen, hogy a gépkocsi tulajdonjogának átruházását követően a gépkocsinak ténylegesen nem volt üzemben tartója.

A másodlagos fellebbezési kérelemmel összefüggésben arra hivatkozott, hogy a perre sem mulasztással, sem tevőleges magatartással nem adott okot, a balesetet okozó teremtette azt a helyzetet, hogy a gépkocsi tulajdonjogának és üzemben tartói változásának nyilvántartásba vételére nem került sor.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás adatai alapján a következőkkel egészíti ki:

Az I.F. gyanúsított ellen a Sz-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztálya előtt 2178/2004.Bü. szám alatt folyamatban volt nyomozati eljárás során a BM Adatfeldolgozó Hivatal Országos Járműnyilvántartásától beszerzett okirat tartalma szerint az XXX-000 forgalmi rendszámú M. 320/E típusú személyautó 2004. szeptember 18-án, azaz a baleset napján bejegyzett tulajdonosa D.K. volt. A nyomozati eljárás során beszerzésre és az iratokhoz csatolásra került a 2003. december 30. napján kelt adásvételi szerződés, amellyel D.K. a gépjármű tulajdonjogát az alperesre ruházta át, ez a tény azonban a szerződés megkötésétől a káresemény időpontjáig a gépjármű nyilvántartásba nem került átvezetése.

Az így kiegészített tényállás alapján helyes az elsőfokú bíróság ítéleti döntése.

Alaptalanul hivatkozott a fellebbezésben a felperes arra, hogy a perújítás nem volt megengedhető. Az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést a perújító alperes által előterjesztett bizonyítékok alapján, hogy a fizetési meghagyás kibocsátásakor és jogerőre emelkedésekor az alperesnek a fizetési meghagyásos

eljárásról nem volt tudomása, így a Pp.260.§-ának (2) bekezdésében írt feltétel teljesült.

A gépjármű üzemmentartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet (továbbiakban R.) 2004. július 1-től 2006. december 31-ig hatályos és a felek jogviszonyára irányadó 15.§ (7) bekezdése értelmében a Kártalanítási Számla kezelője a károsult követelésének kielégítésével kapcsolatban felmerült összes ráfordítása és költsége megtérítését követelheti a biztosítással nem rendelkező üzemmentartótól.

A R. 1.§ b) pontja értelmében üzemmentartó a gépjármű tulajdonosa vagy a telephely szerinti ország hatóságai által kibocsátott okiratba bejegyzett üzemmentartója.

A kiegészített tényállás és a fentiek értelmében helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a baleset időpontjában az alperes sem tulajdonosa, sem a telephely szerinti ország hatóságai által kiállított okiratba bejegyzett üzemmentartója nem volt a balesetet okozó gépjárműnek, így vele szemben a R.15.§ (7) bekezdése alapján megtérítési igény nem érvényesíthető.

A perújító alperes alappal hivatkozott fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy tulajdonjogának a nyilvántartáson történő átvezetésére a balesetet követő időpontban a nyomozati eljárás során került sor. Az elsőfokú eljárásban beszerzett, I.F. gyanúsított ellen segítségnyújtás elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző által elkövetett bűntette és más bűncselekmény miatt indult büntető ügy nyomozati irataiban elfekvő, a BM Adatfeldolgozó Hivatal Országos Járműnyilvántartása szerint a baleset időpontjában a gépjármű bejegyzett tulajdonosa átíratás hiányában a korábbi tulajdonos, azaz D.K. volt. Amennyiben az alperes tulajdonjogának átvezetésére már a baleset időpontját megelőzően sor került volna, úgy a nyomozati eljárásban beszerzett irat tartalma sem lehetne eltérő a felperes által az elsőfokú eljárásban csatolt és a fellebbezéshez is mellékelte kivonat tartalmától.

Az alperes elsőfokú ítélet szerinti perköltségben marasztalása a jogszabályoknak megfelelően történt az elsőfokú bíróság részéről, annak megváltoztatására a másodfokú bíróság indokot nem talált.

Az így kiegészített indokok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperes fellebbezésére illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli. A fellebbezés sikertelensége folytán a felperes köteles az alperes részére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján perköltség fizetésére, amely az

alperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s, 2008. szeptember 17.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró